

Ho, ho, ho! Het kan ook zo

Op de alternatieve kerstmarkt vindt je het cadeau, de sfeer en het goede gevoel

- ▶ Van student tot oudere, voor elk wat wils
- ▶ Uw centen worden besteed aan iets goeds
- ▶ Vrijwilligers verzekeren een gemoedelijke sfeer

Arne D'HONT

In de Hogeschool Gent, Campus Schoonmeersen, organiseert voorzitter van de studentenraad Bart Feys een kerstmarkt ten voordele van Poverello. Studenten kunnen er goedkoop zelfgemaakte artikelen kopen, van brownies over kerstkaarten tot chocolademelk. Tijdens de middagpauze stroomt de wintertuin snel vol.

„Straks begint de blokperiode”, zegt Bart Feys. „Hier kunnen studenten nog een keertje lekker ontspannen en ze houden daar nog een goed gevoel aan over ook. Wat ze hier spenderen, gaat immers naar Poverello Gent, een liefdadigheidsinstelling die onder meer maaltijden serveert. Dat het voor een goed doel is, helpt studenten over de streep te trekken.”

Professor of student, iedereen aan de hogeschool kan een kraam opzetten om spullen te verkopen. De opbrengst moet wel worden gedeeld met de organisator, die het op zijn beurt aan Poverello schenkt. Feys: „We geven de cheque straks persoonlijk af en plaatsen de foto daarvan op onze website. Zo promoten we het goede doel nog wat meer.”

„Ho, ho, ho! Kom er gezellig bij, jongeman.” Je proeft meteen dat de kerstmarkt in OCMW-woonzorgcentrum *Het Heiveld* in Sint-Amandsberg bij Gent leeft

bij de bewoners. Een rolstoelgebruiker heeft zich zelfs uitgedost als kerstclown „om de mensen hier wat vrolijkheid te geven”. Caroline Van Hijfte, hoofd van het animatieteam: „De bewoners maken alle koopwaar voor de kerstmarkt zelf en dus leven ze er zeer naartoe. Onze breiclub kan er zijn handschoenen en sjaals kwijt, de hobbyclub zijn juwelen. De opbrengst gebruikt het animatieteam om het hele jaar door activiteiten te organiseren. De kerstmarkt lokt ook iedereen zijn of haar kamer uit en het is de ideale gelegenheid voor een familiebezoek.”

Door de gangen schallen bekende en minder bekende kerstwijsjes. Live dan nog, want een zingende Kerstman fietst langs elke kamer. „Zo betrekken we de minder mobiele bewoners bij het kerstplezier”, zegt Kerstman Wiewieneke. Samen met een hele rist andere vrijwilligers maakt hij de kerstmarkt mogelijk. De cafetaria blijkt omgetoverd tot *Bierstube*, compleet met zorg-

„Iedereen helpt een handje en geniet mee”

vuldige gekozen Duitse schlagers als achtergrondmuziek. „De muziklijst is overigens ook het werk van een van onze bewoners”, glundert Caroline Van Hijfte. „Zo draagt iedereen haar of zijn steentje bij. De kraampjes op de kerstmarkt bijvoorbeeld worden gratis gemaakt door een beroepsschool uit de buurt. En het keukenpersoneel bereidde het wafelbeslag. Iedereen helpt en geniet mee.”

In Leuven is er, in de schaduw van de reguliere kerstmarkt op

het Hooverplein en het Ladeuzeplein, *De Andere Kerstmarkt*. Rond rijk gevulde tafels met pannenkoeken verslindende bezoekers in de school Sancta Maria staan de kraampjes van verscheidene ngo's en goede doelen. Knuffels en halskettingen, kruisbeelden en kaarsen – je vindt er de gebruikelijke kerstwaar. Eenen-twintig jaar geleden al tekende Roland Verbeeck voor het toenmalige ACW (nu beweging.net) voor *De Andere Kerstmarkt*. „Ik wilde ngo's en goede doelen een plaats geven in het feestgedruis”, legt Verbeeck uit. „Op de conventionele kerstmarkten krijgen ze die niet. We werken met enkele grote organisaties en daarnaast geven we meerdere kleinere vzw's en ngo's de kans zich voor te stellen aan het publiek en fondsen te werven. De opbrengst van de cafetaria en de pannenkoekenverkoop is bestemd voor Welzijnszorg en Wereldsolidariteit, ngo's en vzw's houden wat ze zelf verdienen.”

De goede doelen hebben dan wel hun stek nu, veel ruimte is er niet. „Klopt, het is krap, maar met de reguliere Leuvense kerstmarkt vlakbij komt er ook meer volk over de vloer”, zegt Roland Verbeeck. „Ooit kwam er zo weinig publiek opdagen dat het voortbestaan van *De Andere Kerstmarkt* onzeker leek. Tegenwoordig barsten we uit onze voegen. Het leeft weer onder de mensen en we worden stilaan een begrip. Zelfs een schepen komt de handen uit de mouwen steken. We moesten zelfs al vrijwilligers weigeren, gewoon omdat alle taken al waren verdeeld. Als dat geen luxe is!”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Overal anders, maar toch gelijk

” In de donkerste tijd van het jaar staat Kerstmis symbool voor hoop en verlangen. Christenen vieren de geboorte van Jezus, het prille begin van een nieuwe religie. En ook ongelovigen vieren mee, Kerstmis slaat bruggen. Zeg kerstfeest en mensen denken spontaan aan vrede en saamhorigheid.

Hoewel, misschien heeft u wel last van kerststress? Een feest organiseren, voor veel gasten koken en voor de hele familie pakjes kopen, dat kan immers de bloeddruk flink omhoog jagen. Op bladzijde 12 in deze *KERK & leven* geven we u alvast enkele nuttige tips om het beheersbaar en gezellig te houden.

Al zult u terecht opmerken dat al die materiële beslomeringen niet de essentie van Kerstmis mogen vormen. Lees daarom zeker ook ons *Dossier*, over de manier waarop mensen van buitenlandse origine hier het kerstfeest vieren. Bij een eerste lezing vallen vooral de verschillen op. Nigerianen, Polen, Syriërs of Venezolanen – ze hebben allemaal verschillende kerstradities. Wellicht kijkt u verrast op van de manier waarop zij Kerstmis vieren. Enkele dagen vasten, *gaitas* spelen of hooi onder het tafelkleed leggen, dat doen wij niet. En vermoedelijk bent u niet van plan om *barszcz* of *hallacas* aan uw disgenoten te serveren.

Omgekeerd beklemtonen deze nieuwe landgenoten ook de verschillen die ze zelf zien. Dat jonge koppels bij ons niet ieder afzonderlijk bij hun ouders gaan vieren, maar een beurtrol afspreken, dat was even schrikken voor Collins Nweke uit Nigeria. Maar kijk, intussen heeft hij het al aanvaard. „We passen ons aan”, zegt hij daarover. Hopelijk past hij zich niet te veel aan, want die buitenlandse kerstradities zijn best mooi en we kunnen er beslist iets van opsteken.

Laten we vooral grondig lezen wat die mensen te vertellen hebben. Zijn hun gebruiken echt wel zo anders dan de onze? Wat is de essentie van hun kerstfeest? Dat ze de geboorte van Jezus vieren en dat ze dat graag samen met hun familie doen, in een sfeer van vriendschap en vrede. Dat lijkt dus als twee druppels water op onze kerstraditie. We delen de essentie.

Wat echter met al onze feestvierders die elke band met Jezus en het geloof hebben doorgedrukt? Wel, zelfs zij zullen zich herkennen in die exotische familiebijeenkomsten. Ook bij hen wordt er op kerstavond met liefde gekookt en lekker gegeten. Ook zij hebben met zorg een cadeautje gezocht voor een geliefde of aanverwant.

Laten we in de kerstdagen maar niet te veel op de verschillen focussen, dat doen we al vaak genoeg. Het besef dat mensen fundamenteel gelijkwaardig zijn, is een grondbeginsel van het christelijke denken. De vaststelling dat we herkenbare verlangens, wensen en tradities delen, herinnert ons heel concreet aan dat beginsel. Al minstens op dat punt biedt Kerstmis een jaarlijkse injectie van naastenliefde, draagzaamheid en verbondenheid.

Namens de redactie van *KERK & leven* wens ik u allen een zalig en vreugdevol Kerstmis. En sta me toe een bijzonder woord van dank te richten tot onze vele honderden vrijwilligers die ook dit jaar de lokale edities van ons *parochieblad* mogelijk maakten. Zij trokken op reportage, maakten foto's, schreven stukken, verzamelden bijdragen en stuurden ze keurig tijdig door. Ze registreerden de abonnementen van nieuwe en trouwe lezers. Ze deden dat geheel vrijwillig, gedreven door overtuiging. Dankzij hen krijgt u elke woensdag uw *KERK & leven* in de bus. Als u hen binnenkort ontmoet, bijvoorbeeld in de middernachtmis, pak hen dan eens goed vast en wens hen een zalige kerst. Ze hebben het dubbel en dik verdiend.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

Fietsende Kerstman Wiewieneke brengt de kerstsfeer tot in de kamer. © Arne D'hont